

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

701. An, & qualiter resignatio debeat esse libera & spontanea.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

mandassem. col. 3. ubi is dicat, quod si Procuratoris aliquid interest, Dominus non liberabitur ab interesse propter revocationem, quia Procurator non est certificatus, & ideo mandatum adhuc durat ad effectum, ut constitutus teneatur ad interesse mandatarii. Similiter, ut Tond. loc. cit. n. 28. respectu illius, cum quo Procurator aliquid gessit, durat mandatum ad effectum consequendi damna, & interesse usque ad tempus revocationis intimatae, adeoque tenetur constituens ad damna, sive consistant in expensis, sive in aliis damnis.

2. Respondeo secundò: In casu presente Principalis tenetur solum ad interesse intrinsicum, veluti sunt expensae factae pro expeditione ad Urbem, pro Nunciis, Curforibus, aliisque similibus; non verò ad interesse extrinsecum, seu extra rem. Tond. loc. cit. n. 34. juxta regulam, ut ait, generalem DD. in l. si quando. c. unde vi. & nominatim Fumei in tr. de eo, quod interest. n. 43. & seq. nempe quòd quotiescunque aliquis actus sit lege permittente, & dando operam rei licitae, solum esse intrinsicum debeat. Porro tradit Tond. à n. 31. cum interesse illud, utpote consistentis potius in facto, quam in jure difficilis sit probationis, taxari & liquidari debere juxta qualitatem personarum, locorum, ac temporum, adeoque in hoc, ut Menoch. de arb. casu 116. n. 20. multum possit arbitrium judicis.

PARAGRAPHVS X.

De Resignatione facta vi, metu, dolo post spoliū.

Quaestio 701. An, & qualiter resignatio debeat esse libera & spontanea?

Respondeo: Debere esse liberam & spontaneam, seu voluntariam in hoc sensu, ut neque vi, seu metu, neque fraude, vel dolo sit extorta. Garc. p. II. c. 3. n. 143. Castrop. de benef. d. 6. p. 2. §. 5. n. 1. Azor p. 2. l. 7. c. 26. q. 1. Paris. l. 13. q. 1. n. 1. ubi: quòd inter alia requisita bonae ac validae resignationis illud obtinet principalem locum, quòd debeat esse libera ac voluntaria, juxta c. ad audientiam. de his, qua vi metusve causae sunt. c. Abbas. c. ad aures. tit. eod. c. accepta. de restitut. spoliar. quibus, uti & aliis textibus resignatio beneficii metu extorta graviter improbat; metus siquidem liberae voluntati contrariatur. Paris. loc. cit. n. 7. & Card. Paris. conf. 2. n. 29. vol. 4. & dolo consensus excludit. Paris. l. 9. q. 3. n. 7. dolo enim deceptus non dicitur consentire. Paris. ibid. n. 9. ex Card. Paris. conf. 100. n. 72. vol. 1.

Quaestio 702. An igitur resignatio metu facta sit nulla, & in specie, si juramento sit vallata?

1. **R**espondeo primò: Esse nullam. Garc. loc. cit. Card. de Luc. de benef. d. 78. n. 6. ubi: quòd positam probatione metus, vel coactionis resultat nullitas actus resignationis. Paris. cit. q. 1. n. 3. ubi: communis schola Canonistarum, & Legistarum concludit, resignationem factam metu esse nullam. citat pro hac communi sententia AA. quos plurimos, probatque illam citatis q. praeced. textibus illis quatuor.

2. Respondeo secundò: Citra omnem dubitationem est nulla in hoc sensu, quòd facta careat omni robore firmitatis, Castrop. loc. cit. n. 2. Paris. cit. q. 1. n. 5. constat ex citatis textibus; atque ita in terminis generalibus, quòd, qua vi metusve causae sunt, carere debeant robore firmitatis, dicitur in toto titulo ff. & cod. de his, qua sunt vi metusve causae. Pari modo, qui metu cogente Procuratorem constituit ad beneficium resignandum, ipsa constitutio sit nulla (etiam, ut expressè Paris. ipso jure) & quidquid agit, planè improbat; à Jure, Paris. cit. q. 1. n. 47. Azor. loc. cit. citantes Abb. & Host. in cit. c. Abbas. neque in revocatione talis Procuratoris ex metu constituti opus esse, ut ipsi Procuratori vel Resignatario (adde nec Superiori, coram quo facienda resignatio) fiat intimatio, sed posse etiam clam revocari tradunt iidem.

3. Ampliatur responsio, ut procedat in cujuscunque demum beneficii, seu dignitatis, etiam maximae, resignatione interveniat metus. Paris. cit. q. 1. n. 2. & 9.

4. Ampliatur secundò, ut nulla sit in dicto sensu resignatio, à quocunque desummetus inferatur, sive à Laicis, sive Ecclesiasticis quibuscunque, puta à Cardinalibus, ab Episcopis, coram Vicariis, aliisque Ordinariis, Praelatis, Collatoribus, sive ab extraneis, sive à parentibus. Azor loc. cit. Paris. cit. q. 1. à n. 10. singula stabiliens multis AA.

5. Ampliatur tertio, ut procedat, etiam si collatio de tali beneficio ex metu resignato facta jam sit alteri. Paris. n. 46. citans Ruin. conf. 121. vol. 4.

6. Ampliatur quarto, & respondetur ad alteram quaestionis partem: ut jure reprobetur, infirmetur, & in dicto sensu sit nulla resignatio, etiam si juramento sit firmata, dum nimirum (ut Paris. n. 16.) ex metu juravit quis renunciare beneficium, vel in resignatione juravit, se non repetiturum illud, Castrop. loc. cit. n. 2. Azor loc. cit. Paris. cit. n. 16. citans Butrio. in cit. c. ad audientiam. Navar. in c. accepta. de restitut. spoliar. conf. 121. n. 3. vol. 4. Ne tamen hinc communi conclusioni obster textus c. ad aures. de his, qua vi, &c. ubi dicitur: Tua igitur discretioni praesentibus innotescat, quòd renunciatio facta ad terrorem Laicorum (nisi forte juramento, vel fide interposita sit confirmata) non impediat, quòd minus is, qui renunciavit Ecclesiae, ad cujus regimen prius erat electus, praesentatur eidem, &c. ne inquam textus ille obster, dicendum, requiri tamen, & necessarium esse, ut talis à juramento Superioris auctoritate absolvetur ad effectum, ut possit agere, & petere, & redire ad beneficium metu renunciatum cum juramento. Azor. loc. cit. Paris. cit. q. 1. n. 29. qui etiam n. 28. cum Nav. in c. accepta. de restitut. spoliar. in 6. opposit. n. 6. ait, hanc esse veram ad dictam textum responsum, ut dicatur textus ille procedere ante absolutionem à juramento, ita ut, nisi eam obtulerit, non possit illi Ecclesiae praesentari (seu repetere denuo, & redire ad beneficium; eadem enim utriusque est ratio; quamvis vel hinc aliam ad citatum textum responsum perant alii, quam sustentabilem dicit Paris. n. 26, nimirum illum loqui de resignatione juris ad beneficium; quia loquitur de jure quaesito per electionem, in praesentia autem agatur de jure in beneficio resignato, quòd difficilius tollitur) sive juramentum factum fuerit metu ad resignandum, & dein secuta resignatio, sive facta fuit resignatio ob metum, & dein interpositum juramentum de non repetendo, Nam